

міжнародних стандартів якості кабельної продукції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аристотель. Етика. Політика. Риторика. Поетика. Категорії. Література, 1998. 1392 с.
2. Гегель Г.В.Ф. Наука логіки. У 3х т. Т.1. Думка 1970. 501с.
3. Панченко М.О. Управління якістю: теорія та практика: навчальний посібник. Київ: ЦУХ, 2018. 228с.

Євсєєв А.С.¹, Перерва П.Г.²

¹аспірант, НТУ “Харківський політехнічний інститут”, Україна

²д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки бізнесу, НТУ “Харківський політехнічний інститут”, Україна

МІЖНАРОДНИЙ ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ: СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ

Міжнародний трансфер технологій - це процес комерціалізації інтелектуального продукту, результатів наукових досліджень і науково-технічних розробок, інтелектуальної власності на світовому ринку, аж до створення нових технологій різного призначення спільно з іноземними компаніями або на їх замовлення .

Поняття «технологія» і «трансфер» визначаються як теоретиками, так і практиками в цій галузі по-різному. При цьому, незважаючи на різницю формулювань, зазвичай передбачається, що «технологія» - це не обов'язково щось матеріалізоване, але «передача» обов'язково є результатом дій людини. По суті, технологія - це інформація, призначена для використання і досягнення мети, або знання про те, як щось зробити. Передача ж - це переміщення технології за допомогою будь-яких інформаційних каналів від одного її індивідуального або колективного носія до іншого. Трансфер технологій передбачає застосування знань, їх цілеспрямоване використання, будучи особливо складним видом комунікації, оскільки часто вимагає скоординованих дій двох або більше індивідів або функціональних клітин, розділених структурними, культурними та організаційними бар'єрами. Трансфер технологій слід розглядати як процес взаємодії та обміну інформацією між людьми протягом тривалого періоду часу. Таким чином, трансфер технологій - це сучасні відносини між наукою і виробництвом, знаннями і досвідом, технологічними процесами і продукцією, в тому числі створення умов, як на законодавчому, так і на організаційному рівнях, для використання наукового і науково-технічного потенціалу науково-дослідних установ економіки. Міжнародний трансфер технологій – це процес комерціалізації інтелектуального продукту, результатів наукових досліджень і науково-технічних розробок, інтелектуальної власності на світовому ринку аж до створення нових технологій різного призначення спільно з іноземними

компаніями або на їх замовлення, участь як у довгострокових (фундаментальних), так і короткострокових (прикладних) науково-технічних проєктах, спрямованих на задоволення потреб сучасних міжнародних Ринок.

В перші десятиріччя ХХІ столітті економічний потенціал всіх країн світу визначався значним зростанням ролі науки і техніки в суспільному виробництві, що стало об'єктивною причиною розвитку такого якісно нового явища в світовій економіці, як міжнародний трансфер технологій. Обсяг експорту технологій у світі в другому десятилітті ХХІ століття знаходився в межах 7% експорту послуг і характеризувався більш високими темпами зростання (10%) порівняно з вартістю експорту послуг у світі (8%) [2, 3]. У сучасних умовах до міжнародного трансферу технологій активно залучаються розвинені і окремі країни, що розвиваються світу, оскільки саме якість використовуваних технологій є одним з основних факторів, що впливають на рівень їх економічного розвитку, і є необхідною умовою процесу економічної транснаціоналізації. На відміну від країн з перехідною економікою, вони займають лідируючі позиції на світовому ринку не тільки за обсягом спожитих зарубіжних результатів науково-технічної діяльності, а й за обсягом експортних технологічних надходжень, які складають значну частку в структурі платіжного балансу країн. У зв'язку з цим для країн з перехідною економікою необхідність активного залучення в процес міжнародного трансферу технологій з метою підвищення рівня конкурентоспроможності і ступеня їх присутності на світовому ринку набуває особливої актуальності.

Країни, що володіють значним технологічним потенціалом, використовують різні механізми для просування своїх технологій, в тому числі у вигляді промислової власності, на перспективні зовнішні ринки. Наприклад, Програма зовнішньоекономічного наступу Німеччини започаткувала три нові експортні ініціативи у сферах екологічних, медичних технологій та технологій громадської безпеки. Перед Україною, яка має сприятливі перспективи збільшення експорту технологій, стоїть завдання побудови системи її підтримки в частині надання необхідних аналітичних та консультаційних послуг, допомоги в процесі підготовки та подання заявок на правову охорону результатів інтелектуальної діяльності на зовнішніх ринках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Перерва П.Г. Управління маркетингом на машинобудівному підприємстві // Навч. посібник для інж.-техн. вузів. Харків: «Основа», 1993. 288с.
2. Перерва П.Г., Кобелева Т.О. Маркетингові підходи до моніторингу кон'юнктури товарного ринку промислового підприємства // Екон. вісник НТУУ «КПІ» : зб. наук. пр. Київ : НТУУ "КПІ", 2017. № 14. С. 468-477. URL: <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/108749>
3. Кобелева Т.А., Перерва П.Г. Моніторинг комплаєнс-безпеки

підприємства з використанням тангенціальної функції // *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки: Науковий журнал*. Хмельницький, 2019. №5. С.140-146. doi: 10.3189/2307-5740-2019-274-5-142-148.

4. Kocziszky György, Pererva P.G., Szakaly D., Somosi Veres M. (2012) *Technology transfer*. Kharkiv-Miskolc: NTU «KhPI». 668 p.

5. Pererva P.G., Kocziszky G., Kobieliieva T.O., Veres Somosi M. (2019) *Compliance program*. Kharkov-Miskolc : NTU «KhPI». 689 p.

Завадських Г.М.¹

¹к.е.н., доцент кафедри економіки і бізнесу, ТДАТУ ім. Дмитра Моторного, Україна

СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ВИД СОЦІАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙ

Існує чимала кількість наукових підходів, які пояснюють інновації, роблячи акцент на економічних, соціальних та інших наслідках і закономірностях. Характерною особливістю соціальних інновацій є поліпшення якості життя суспільства (вдома, на роботі, в соціальному і природному середовищі), а також інвестиції в людину. Отже, громадський сектор як простір формування неурядових організацій в економічній площині зумовлює феномен соціального підприємництва [1].

Соціальне підприємництво - це відносно нова модель бізнесу, бізнес-інструмент, який відповідає на соціальні виклики за допомогою інноваційних концепцій і рішень, створює додаткову соціальну цінність і, в той же час, приносить дохід для свого подальшого розвитку [3].

В Україні про соціальне підприємництво заговорили ще на початку 2000-х але, нажаль, для більшості українців термін «соціальне підприємництво» є новим і незрозумілим. Помилково, люди часто плутають соціальне підприємництво з соціальною відповідальністю бізнесу. Є суттєва відмінність між цими двома економічними категоріями, оскільки метою діяльності комерційного підприємства є отримання прибутку для розвитку і масштабування бізнесу, а метою соціального підприємства (СП) є отримання прибутку для спрямування його на вирішення соціальних проблем [2].

Отже, соціальне підприємництво поєднує в собі від традиційного розуміння благодійності її соціальну спрямованість на забезпечення соціальних потреб та вимог суспільства, від підприємництва, як виду економічної діяльності, – його принципи та заплановані результати, що дозволяє генерувати новий підхід до вирішення соціальних завдань. У соціального підприємця більш складне завдання, ніж просто запропонувати для обраної сфери діяльності комерційно вигідні рішення.

Рівень «соціальності» підприємства визначається чотирма ключовими чинниками, об'єднаними можливістю виявити ініціативу,